

niets gruwelikers bedenken dan zaken die echt zijn gebeurd.' Haar boeken zijn dan ook vaak gebaseerd op echte zaken, wat verklaart waarom ze zoveel research doet. Van Marc Dutroux tot Madeleine McCann, van Natascha Kampusch tot Robert M.: ze weet alles over veel belangrijke misbruik- en verdwijningszaken waarvoor internationaal aandacht is. 'Alles wat ik schrijf, komt uit de realiteit. Sterker nog: vaak is de realiteit zo veel heftiger dan de fantasie, dat ik het tijdens het schrijven afzwak om het geloofwaardig te houden.' In *Valse getuige* draait het om misbruik van tienermeisjes, waarbij Slaughter zich de vraag

'De hardste drug waaraan ik me overgeef is suiker'

stelt wat mannen bezielt om de schuld bij zo'n kind te leggen. 'Je hoort dan dingen als "Ze heeft me verleid," of "Ze wilde het zelf, ik zag het in haar ogen." Tuurlijk! Die mannen zien wat ze willen zien. Heus: zo'n meisje had echt liever naar een Disney-film gekeken.'

Slaughter publiceert elk jaar een nieuwe thriller. 'Ik ben in mijn hoofd altijd bezig met nieuwe verhalen, maar ik schrijf één boek tegelijk, chronologisch. Als ik halverwege ben, ga ik teruglezen. Kijken of de personages nog kloppen. Dit keer dacht ik: fuck, wat is ons leven veranderd. Boodschappen afsoppen, mondkapjes, niet uit eten kunnen, niet naar school. Van deze pandemie gaan we nog lang last hebben.

'Ik had altijd al een hekel aan anti-vaxxers, zo'n typisch wit westers privilege, met een modern ziekenhuis op elke straathoek. Maar nu covid over de wereld raast, hoe durven ze! Nee zeggen terwijl honderdduizenden mensen sterven. Laatst las ik een bericht dat corona erectieproblemen zou veroorzaken. Misschien dat dat die egoïstische types wél over de drempel trekt.'

Hardvochtig? Hmm. Het blijft allemaal tamelijk mild vergeleken met wat de personages in haar boeken overkomt.

Valse getuige verschijnt bij HarperCollins € 22,99